

[Niels Eriksen.]

er, at de ærede medlemmer hr. Per Hækkerup og hr. Aage Fogh har draget landbrugets organisationer ind i deres udtalelser.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at den pjece, Landboforeningerne har udsendt om markedsspørgsmålet, var udsendt for tidligt, og at Landboforeningerne var mindre sikre i deres bedømmelse af disse forhold. Det er ganske forkert. Dernæst sagde det ærede medlem noget om, at et dansk medlemskab af fællesmarkedet ville betinge højere levnedsmiddelpriser herhjemme, højere omkostninger, dårligere konkurrencemuligheder o. s. v. I den anledning vil jeg gerne spørge: er det det ærede medlems mening, at vi skal tilrettelægge vor økonomiske politik ud fra den forudsætning, at landbrugsvarerne her i landet skal sælges til priser, der ligger langt under, hvad andre landes forbrugere må betale? Svaret herpå vil interessere mange landmænd, der i dag kæmper en fortvivlet kamp for deres økonomiske eksistens.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh talte om landbrugets produktions- og afsætningsmuligheder og sagde til indledning, at det naturligvis var rigtigt, at ensartede varer bør forhandles til samme priser. Det er for mig svært at finde overensstemmelse mellem de to ordførere fra regeringspartierne. Den ene vil altså have priserne ned, mens den anden vil have priserne op. Det kunne være interessant at vide, hvem der i dette forhold tegner regeringen.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh mente ikke, det var dansk landbrug som helhed, der gik ind for fællesmarkedet, det var kun storlandbruget. Jeg tror nu, det ærede medlem skulle tage en tur over til Langeland, så ville han erfare, at 95 eller 98 pct. af de langelandske bønder, hvoraf en stor del stemmer på det ærede medlem, går ind for den tankegang, vi har givet udtryk for i vor pjece. Slagterierne, som dog repræsenterer samtlige danske landmænd, samtlige danske producenter af kød, har enstemmigt vedtaget på deres delegeretmøde at give tilslutning til fællesmarkedet. Og taler vi endelig storlandbrug, kan jeg sige, at flertallet i den organisation, jeg har med at gøre, og som tæller langt de fleste danske landmænd, er jævne bønder. Nej, det er ikke rigtigt, hvad det ærede medlem her

siger. Det ærede medlem konkluderede yderligere i, at fællesmarkedet var det store landbrugs interesse, fordi det gav højere priser på hvede og kød. Jeg vil gerne spørge, om kød skal være en speciel interesse for det større landbrug. Mig bekendt hører kødproduktion sammen med mælkeproduktion, og mælkeproduktionen ligger dog væsentligst i de mindre landbrug.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh glemte ganske konklusionen af de mange tal, som det ærede medlem kom med, og tallene var for øvrigt også ganske forældede. Af tallene kan man læse, at for afsætning til vore traditionelle markeder er vigende. Afsætningen for smør er dalet med 18 pct. siden 1938, hvorimod eksporten af kød og levende dyr er steget med henimod 150 pct. i samme tidsrum. Osteeksporten er steget med ca. 500 pct. i samme tidsrum, og de to produktionsgrene, jeg her omtaler, går fortrinsvis til fællesmarkedslandene. Efter de tal, der er ført helt ud to date, eksporterer vi for større beløb landbrugsvarer til fællesmarkedslandene, end vi udfører til vore traditionelle aftagere; endelig er der det, at kødet i dag i virkeligheden er den eneste af landbrugets salgsvare, som det kan afsætte til nogenlunde priser. Og hvor afsætter vi da varerne? Det gør vi til det store nye marked, vi har fundet i Italien, det gør vi til Tyskland, det er vore to hovedmarkeder for den produktionsgren, som vi lægger så overordentlig megen vægt på i den kommende tid.

De seneste tal viser altså en meget stærk forskydning i retning af salg til fællesmarkedet. Hvad skulle vi f. eks. have gjort med vore æg, som blev presset ud af det engelske marked i fjor og i forfjor, og som vi praktisk talt ikke eksporterer flere af til England i dag, hvis ikke vi havde haft mulighed for at komme af med dem til Tyskland?

Det ærede medlem hr. Aage Fogh sagde også, at de seks lande havde sat sig som mål at fremme deres produktion af fødevarer, og at det er så farligt for os, at vi dermed ingen muligheder ville have. Det første er rigtigt; det er farligt for os. Det er farligt for os, hvis vi ikke er med inden for de seks i opbygningen af deres landbrugsprogram. Der kan nemlig ske det med hensyn til en bestemt dansk eksport f. eks. af